

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED: Szerkesztőség: Deák Ferenc
u. 2. Telefon: 13-33. - Kiadóhivatal:
Kölcsházánál és jegyiroda: Aradi
u. 8. Telefon: 306. - Nyomda: Lőw
Ltpól u. 19. Telefon: 16-34. « » « » « »

Szombai 1927 október 29

...
III. ÉVFOLYAM, 248. SZÁM

MAKÓ: Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Uri u. 6. Telefon: 151. szám. « » « » « »
HÓDMEZŐVÁSÁRHELY: Szerkesztőség
és kiadóhivatal: Andrássy u. 25.
Telefon: 49. szám. « » « » « » « »

Előfizetési ára havonta 3-20, vidéken és a fővárosban 3-60, külföldön 6-40 pengő. Egyes szám 16, vasár- és ünnepnap 24 fillér.

Teatro dei Piccoli.

Ez egy színház, amelyet ideálisnak lehet nevezni. Mert van-e annál ideálisabb műintézet, amelyben a színészek nem kérnek és nem is kapnak gázsit, hanem csak játszanak, játszanak és játszanak. Még pedig mindig egyforma tökéletesen. Soha egyetlen színész se mondja le az előadást, soha egyetlen színész se késik, egyik se irigykedik a másikra, egyik se akar különb lenni a társánál, egyik se kíván sztár lenni, valahányan vannak, mind egyenlőképpen engedelmeskednek az irányító ész és kéz intésének. A primadonna nem szélszélyes, a bonviván nem elbizakodott, a szubrett nem kacér, a drámai szende nem csapodár, a jellemszínész nem intrikus és a lírai szerelmes olyan közönyös, mint egy fadarab.

Meg kell vallani, ez már csakugyan eszményi nivó, de hozzá kell tenni, hogy ezek az urak és hölgyek valóban fából vannak, nem egészen életnagyságuk és drótokon rángatják őket. Marionettek színháza ez a *Teatro dei Piccoli*, amely különösképpen meggyerte a figyelmét és a tetszését Mussolininak, aki most ünnepli ötödik évfordulóját a *Marcia su Romának*. Mi legkevésbé sem csodálkozunk Mussolini legmagasabb elismerésén, ha mi diktátor volnánk, szintén roppant rokonérzéssel tudnánk szemlélni ezt a ragyogó marionett komédiát, amely kicsinyített és mulatságos mása annak a másiknak, annak a nagyobb szabásúnak, annak a véresen komolynak, amelyet tehetséges és kevésbé tehetséges diktátorok rendeznek mostanában a föld különböző pontjain. De ez a kicsinyek színháza nem csupán a nagyoknak kedves, hiszen most Budapesten már hetek óta meg kell hosszabítani az olasz »társulatnak« vendég szereplését, amely hivatalosak és választottak, urak és népek általános, nyílt tetszésével találkozik.

Podrecca mester eltalálta korunk szellemét és formáját és nem lehetetlen, hogy színháza Szegedre is ellátogat. Nem is ártana egy kis igazán igazi komédia városunkban, de annyi szent, hogy ez a teátrum nem egészen ismeretlen nálunk. A *Teatro dei Piccolinak* életnagyságú és testhezillő mását immár jődő óta szemlélhetjük és élvezhetjük, kiki a maga módján, a szegedi torony alatt. Ez a helyi Teatro dei Piccoli nem olyan ideális intézmény, mint az a fránya talián, de azért Szegeden egészen jól bevált, meglehetősen sikeresen működik esztendőnkön keresztül. Nem lehet tagadni, hogy egy kissé többbe kerül, sőt nagyon is többbe, mint a Podreccától irányított marionettek, de hát egy hevenyezerholdas földesur város megengedheti magának ezt a csekély fényűzést. Ha második Lajos bajor király (aki különben mellékesen teljesen örült vol) meglehet, hogy egybegyűlöl nézve végig az új wagneri zenedráma előadását, a mi szabad királyi városunk is megcsinálhatja, hogy egy, a kor viszonyainak és igényeinek megfelelő Podreccája legyen, akinek szemlédőke ronthat, teremthet s a közgyűlés folyamát kiméri. A mi saját külön Podreccánk intésére táncolni és visszatáncolni a torony alatt, ó rángatja hatósági dróton és kötélen az ellenzéki szónoklatokat és az ő mozdulatára szavaznak a szavazók, ha úgy gondolja, hogy eljött az ő órája.

Ezek a hazai marionettek igen rendes, szabályos, engedelmes és kilaró bábok, akiket nem lehet agyonverni, akik évről-évre ismét

a talpukra ugranak, ha esetleg a földre akarnak buktatni őket. Olyanok ezek, akár a mi halhatatlan és elévülhetetlen Tömörkény Istvánunk híres-nevezetes ólomkatonája, amelyik mindig csak szalutál, szalutál, szalutál, mint ahogy ők mindig és minden csak megszavaznak, megszavaznak, megszavaznak.

Néha egyik-másik marionett úgy tesz, mint aki makrancoskodni, vagy rendetlenkedni akar, van, amelyik folyton gesztikulál és kapálózik kezével, lábával, fejével és poláris ellentétével, de még a karzati közönség is nagyon jól tudja, hogy ez a szegedi *Teatro dei Piccoli*, a toronyalatti *Kicsinyek Színháza* programjába tartozik, hogy ez az intermezzo

és commedia del arte is a fölényesen vezető helyi Podrecca titokzatos és furfangos intencióit követi, tisztességtudóan és hódolatteljesen. Nem lenne tehát olyan nagy újság számunkra ez a vendég szereplő olasz komédia, mint egyéb városokban.

Csak egy baj van minálunk: a mi bábuink kezdenek föltűnően és kellemetlenül kopni, elhasználódni és a műsoruk hónapról-hónapra, sőt évről-évre megdöbbenően ugyanaz. Semmi változás, semmi újság, semmi bátorság, semmi lendület, semmi élet. Bár hiszen, ami azt illeti, a marionettektől, akik fából vannak, igazán nem nagyon lehet életet követelni.

Párisban beförték Carol villájába és több fontos okmányt raboltak el.

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.)

Párisból jelentik: A péntek esti lapok nagy szenzációként közlik, hogy csütörtökön éjjel beförték Carol volt román trónörökös nevelő-i villájába és onnan több fontos okmányt ellopok.

A nyilvánvalóan politikai bűnügy felderítésére a párisi rendőrség széleskörű nyomozást indított.

A *Temps* szerint a herceg inasa az egyik moziban megismerkedett egy asszonnyal s

meghívta vacsorára a villába. Másnap az inas megállapította, hogy a nő elkábította és a nála volt leveleket elvitte. A leveleket nem sokára postán visszakapta, de hiányzott az a levél, amelyben az inas felesége, aki Carol herceg szakácsnője s az egyik Páris melletti villában lakik, megírta neki, hogy kik látogatták meg a herceget, akik a herceg hívei közé tartoznak. Carol herceg egyik barátja értesítette a rendőrséget, amely a vizsgálatot megindította. Carol herceget, aki jelenleg nincs Párisban, táviratilag értesítették az esetről.

Ostromállapot Romániában.

Páris, október 28. A *New York Herald*nak jelentik Belgrádból, hogy a szigorú román cenzura ellenére Belgrádban úgy tudják, hogy az ostromállapotot egész Romániára kihirdették. Belgrádi jól értesült körök azt következtetik, hogy a herceg melletti mozgalom terjedőben van. A kormány helyzetét kritikus-

nak ítélik meg.

Páris, október 28. A *Petit Journal* belgrádi jelentése szerint Bukarest környékén számos vidéki csapattestet vontak össze. Temesvári jelentések szerint a román kormány Maniut, a parasztpárt vezérét el akarja fogatni.

Legszigorubb cenzura.

Bukarest, október 28. A bukaresti laptulajdonosok ama határozata következtében, hogy a belügyminisztérium ezután csak írásbeli utasításokat fogadnak el, megszűnt a lapok eddigi öncenzurája, mire a bukaresti lapok hátsólapjain ismét megjelentek a hivatalos cenzurát jelentő fehér foltok. Miután a kormánynak

kellemetlen lett volna a sajtószabadságot lényegében sértő rendelkezéseket írásban kiadni, életbeléptették a cenzura régi rendszerét. A néppárt hivatalos lapját, az *Indreptare*-t ki sem engedték a nyomdából, mert a lap tiltakozott Manoilescu letartóztatása ellen.

Az egyetem kapujában megszűntek az igazoltatások, de a tantermekből eltávolították a zsidó vallású hallgatókat

„Az egyetem békéje érdekében tessék elhagyni az épületet.”

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi egyetemi tanács erőlyes intézkedése, amellyel megtiltotta a további igazoltatásokat, a pénteki napon csöndet hozott az egyetemre. Az ifjuság, amely a csütörtök esti nagygyűlésen oly elégedetlenül fogadta dr. Kolozsváry Bálint kijelentését, az igazoltatásokat tényleg megszüntette. Azonban már a csütörtök esti bajtársi gyűlésen is elhangzottak olyan kijelentések, hogy a zsidó vallású ifjakat nem engedik be az előadótermekbe, zsidókkal nem tanulnak együtt. A hallgatók egyrésze különben is elégedetlen volt a gyűlés határozataival és a fiatalabb hallgatók egyes csoportjai

méltatlankodva vették tudomásul, hogy igazoltatások nem lesznek az egyetem kapujában.

Pénteken azután az egyetem látszólag visszanyerte régi képét. Az előadásokat mindenhol megtartották.

A tantermekben azonban feltűnően kis számban jelentek meg a hallgatók,

amit azzal magyaráztak, hogy a vidéki hallgatók nagyrésze elutazott Szegedről, amikor megerősítést nyert az a hír, hogy a rektori szünettel nyolc napra becsukódnak az egyetem kapui.